

nō adscripti? Halitus siccos (de his enim sermo ibi erat) suscitari seu generari in terræ profundo aio nō tã à caliditate siderū, quæ in profundū non semper descēdit, quã à concluso in ijs locis calore. Hunc enim esse qui terrā calefaciendo extenuet, atq; in exhalationes uertat. Quod cum affirmo, nihil minus cogito quàm terræ, quæ sua natura frigida & sicca est, calorē propriū & insitū affingere. Cōclusum in eius profundo calorem nunc magis, nūc minus uigere, nullus dubitat, puto. Propriū quendā habere eā calorē instar animalīū, à quo generantur, figurantur, & conseruantur, nullus unquam affirmauit, qui frigidam siccamq; esse nouit. Quī enim proprio calore præditam quis putet, quæ caliditate omni naturaliter orbata est? Quàm leuiter ergo nostra ponderarit, imò quàm nullo modo expenderit, tu, clarissime Dudithi, præclare iam perspicias.

Quid? quod ne illud quidem dixi, calorem, qui in terra modò parcior modò copiosior deprehendit̄ inclusus, sic terrena illa alterare & perficere, ut calor animalium insitus facit: sed ferè sic alterare dixi. Plurimum autē interest, inter hæc duas orationes. Calor in terra existēs subterranea sic mutat, quomodo congenitus animalium calor, quæ in animalibus fiunt, mutat: & Calor in terra inclusus sic ferè terrena mutat, quomodo natiuus animalium calor animalīū actiones efficit. Quippe nō sic est calor ille in terra latens terræ conseruator, sicut insitus animalium calor eorūdē est conseruator. Quatenus uterque partes aliquas tenuat calefaciēdo, easq; in uapores atq; fumos uertit, eatenus solū actio utriusq; similis est. Ut porrò uera esse, quæ dixi, planius intelligas, simulq; non falsò me accusare eius negligētiam perspicias, ad argumenta, quibus me peti arbitratus est, breuiter respōdebo. Si calorē terra propriū habet, inquit, ubi nā is est? Si ubiq; est, cur non percipitur? cur non in summa parte, ubi necessitas perpetua est coquendi & alēdi radices, fruges, &c. p̄cipue sentit? At q̄ insitū est, addit postea, semp.